

سرمقاله

ادامه از صفحه یکذ...
این مدت،بامدت‌های مشابه در انقلاب‌های بزرگی همچون انقلاب فرانسه،انقلاب اکثبر شوروی و انقلاب هندمقایسه شود.مدیریت‌های جهادی الهام گرفته از ایمان اسلامی و اعتقاد به اصل «مأمی توانیم» که امام بزرگوار به ما آموخت،ایران را به عزت و پیشرفت در همه عرصه‌ها رسانید.انقلاب به یک انحطاط تاریخی طولانی پایان داد و کشور که در دوران پهلوی و قاجار، بسیار تحقیر شده و عقب مانده بود، در مسیر پیشرفت سریع قرار گرفت؛ در گام نخست، رژیم تنگین سلطنت استبدادی را به حکومت مردمی و مردم‌سالاری تبدیل کرد و عنصر «اراده‌ملی» را که جان‌مایه پیشرفت همه‌جانبه و حقیقی است، در کانون مدیریت کشور وارد کرد؛ آن‌گاه جوانان را میدان‌دار اصلی حوادث و وارد عرصه مدیریت کرد؛ در روحیه و باور «مأمی توانیم» را به‌همگان منتقل کرد؛به برکت تحریم دشمنان،اتکا به توانایی داخلی را به‌همه آموخت‌و این منشأبر کالت بزرگ شد و ثبات و امنیت کشور و تمامیت ارضی و حفاظت از مرزها را که آماج تهدید جدی دشمنان قرار گرفته بود، ضمانت نکرد و معجزه پیروزی در جنگ هشت‌ساله و شکست رژیم بعثی و پشتیبانان آمریکایی و اروپایی و شرقی‌اش را پدید آورد.ناتیا؛ موتور پیشران کشور در عرصه علم و فناوری و ایجاد زیرساخت‌های حیاتی اقتصادی و عمرانی شد که تا اکنون ثمرات بالنده آن روزبه‌روز فراگیر تر می‌شود. هزاران شرکت دانش‌بنیان، هزاران طرح زیر ساختی و ضروری برای کشور در حوزه‌های عمران، حمل و نقل، صنعت، نیرو، معدن، سلامت، کشاورزی، آب و غیره،میلیون‌ها تحصیل کرده دانشگاهی یادِ حال تحصیل، هزاران واحد دانشگاهی در سراسر کشور، ده‌ها طرح بزرگ از قبیل چرخ سوخت هسته‌ای، سلول‌های بنیادی، فناوری نانو،زیست‌فناوری و غیره بار تپه‌های نخستین در کل جهان، شصت برابر شدن صادرات غیرنفتی، نزدیک به ده برابر شدن واحدهای صنعتی، ده‌ها برابر شدن صنایع از نظر کیفی، تبدیل صنعت مونتاژ به فناوری بومی،برجستگی محسوس در رشته‌های گوناگون مهندسی از جمله در صنایع دفاعی، در خشنش در رشته‌های مهم و حساس پزشکی و جایگه هر جمعیت در آن و ده‌هانمونه دیگر از پیشرفت، محصول آن روحیه و آن حضور و احساس جمعی است که انقلاب برای کشور به ارمان‌ان آورد. ایران پیش از انقلاب، در تولید علم و فناوری صفر بود، در صنعت به‌جز مونتاژ و در علم به‌جز ترجمه هنری نداشت. ثالثاً،مشارکت مردمی را در مسائل سیاسی مانند انتخابات،مقالبه با فتنه‌های داخلی، حضور در صحنه‌های ملی و استکبارستیزی، به اوج رسانید و در موضوع‌های اجتماعی مانند کمک‌رسانی‌ها و فعالیت‌های نیکوکاری که از پیش از انقلاب آغاز شده بود،افزایش چشمگیری داد. پس از انقلاب، مردم در مسابقه خدمت‌رسانی در حوادث طبیعی و کمبودهای اجتماعی مشتاقانه شرکت می‌کنند. رابعاً،پیشش سیاسی آحاد مردم و نگاه آنان به مسائل بین‌المللی را به گونه شگفت‌آوری ارتقا داد. تحلیل سیاسی و فهم مسائل بین‌المللی در موضوعاتی همچون جنایات غرب بخصوص امریکا، مسئله فلسطین و ظلم تاریخی به ملت آن، مسئله جنگ‌افروزی‌ها و ژن‌کاذم‌ها و خنالت‌های قدرت‌های قلدر در امور ملت‌ها و امثال آن از انحصار طبقه محدود و عزلت‌گزیندهای به نام روشنفکر، بیرون آورد؛ این گونه، روشنفکری میان عموم مردم به نام روشنفکر، بیرون آورد و همه‌ساحت‌های زندگی جاری شدو مسائلی از این دست حتی برای نوجوانان و نونهالان، روشن و قابل فهم گشت. خامساً، کفه عدالت را در تقسیم امکانات عمومی کشور سنگین کرد. نارضایتی این حقیر از کارکرد عدالت در کشور به دلیل آنکه این ارزش والا باید گهری به‌همتا بر تارک نظام جمهوری اسلامی باشدو هنوز نیست، نباید به این معنی گرفته شود که برای استقرار عدالت کل انجام‌نگرفته‌است.واقعیت آن است که دستوردهائی مبارزه با بی‌عدالتی در این چهار دهه،با هیچ دوره دیگر گذشته‌قبل مقایسه‌نیست. در رژیم طاغوت بیشترین خدمات و درآمدهای کشور در اختیار گروه کوچکی از پایتخت‌نشینان یا همسانان آنان در برخی دیگر از نقاط کشور بود. مردم بیشتر شهرها بویژه مناطق دور‌دست و روستاها در آخر فهرست و غالباً محروم از نیازهای اولیه زیرساختی و خدمت‌رسانی بودند.

جمهوری اسلامی در شمار موفق‌ترین حاکمیت‌های جهان در جابه‌جایی خدمت و ثروت از مرکز به همه جای کشور، و از مناطق مرفه‌شنین شهرها به مناطق پایین‌دست آن بوده‌است. آمار بزرگ راه‌سازی و خانه‌سازی و ایجاد مراکز صنعتی و اصلا‌ح امور کشاورزی و رساندن برق و آب و مراکز درمانی و واحدهای دانشگاهی و سب و نیروگاه به دورترین مناطق کشور، افتخار آفرین است؛ بی‌شک این همه، ندر تبلیغات نرسان‌ی مسئولان لعکس یافته و نه زبان بدخواهان خار جی و داخلی به آن اعتراف کرده‌است؛ ولی هست و حسنه‌ای برای مدیران باخلاص نزد خدا و خلق است. البته عدالت مورد انتظار در جمهوری اسلامی که مایل است پیرو حکومت علوی شناخته شود، بسی برتر از این‌هاست و چشم امید برای اجرای آن به شما جوان‌هاست...

اروپا می‌خواهد از قدرت و نفوذ ایران بکاهد

بهرام قاسمی – سخنگوی وزارت امور خارجه: اینکه سازوکار «اینستکس» فقط در خدمت اقلامی شامل دارو و اقلام کشاورزی است، درست نیست زیرا این اقلام جزو موارد تحریمی آمریکا نبود. اکثریت کشورهای جهان این مکانیزم را پذیرفتند و اگر ایران نتواند در این سازوکار و البته بر اساس مقررات داخلی خود اقدام نکند، نمی‌تواند بسیاری از مناسبات بازرگانی بین‌المللی را سامان دهد. برخی کشورهای اروپایی در ایران سابقه خوبی ندارند، آن‌ها به شکل‌های مختلف نشان دادند که نمی‌توانند واقعیت‌های ایران را به خوبی درک کنند. متأسفانه محافلی در اروپا وجود دارد که برای آن‌ها تحمل ایران مقتدر و مستقل آسان نیست و می‌خواهند در قالب مسائل موشکی و دفاعی، ایران را تحت فشار قرار دهند تا به‌زعم خود از قدرت و نفوذ ایران بکاهند.

رویارویی ایران و آمریکا در قلب اروپا محقق می‌شود؟

فرصت‌مونیخ

زهرا کریمی / گروه سیاست
zahra.karimi1980@gmail.com

کنفرانس امنیتی «هونیخ» در کشور آلمان از روز جمعه، با حضور بیش از ۳۵۰ تن از رهبران، ۵۰ وزیر خارجه و ۳۰ وزیر دفاع از سراسر جهان آغاز به کار کرد. این کنفرانس که بلافاصله کمی از کنفرانس مورحمایت امریکادر «ورشو» پایتخت لهستان برگزار شد، آوردگاه شرکت‌کنندگان است که بر خلاف هیئت‌های نمایندگی از پایتخت‌های اتحادیه، گسترش گرایش ملی‌گرایانه در اروپایی در این نشست حضور خواهند یافت و «محمدجوادظریف» وزیر امور خارجه ایران، آن را سیرک شکست‌خورده توصیف کرده‌است، در این کنفرانس «انگلارمل کل» صدراعظم آلمان، روسای جمهور افغانستان، مصر، اوکراین و رواندا همچنین نخست‌وزیر بنگلادش و شیخ‌تمیم‌بن حمد آل ثانی امیر قطر، از جمله کسانی هستند که در کنفرانس مونیخ شرکت می‌کنند. از امریکاهم‌هیئت به ریاست «مایک‌پنس» معاون رئیس جمهوری و «ناسی‌پلوسی» در این کنفرانس حضور دارند. ظریف، برای شرکت در اجلاس مونیخ روز جمعه وارد آلمان شد، باید گفت کنفرانس امنیتی مونیخ، یکی از شاخص‌ترین نشست‌هایی است که از سال ۱۹۶۳ میلادی تاکنون هر ساله باهدف ایجاد اعتماد متقابل بین

گیشه بین الملل

هدف نشست ورشو «جنگ علیه ایران» بود

«بلومبرگ» نوشت: چهارشنبه، پیش از افتتاح اجلاس ورشو دربار خاورمیانه، نشست وزیر اسرئیل، با یک تلویزیون اسرائیلی مصاحبه کرد.او گفت: گردآمدن ۶۰ کشور جهان از جمله کشورهای عرب، گامی به سوی «پیگیری منافع مشترک در جنگ علیه ایران» است. اما یک ساعت بعد، این اداره، گفته‌های نتانیاهو را تصحیح کرد و با حذف واژه جنگ، آن را به «منافع مشترک در مقابله با ایران» تبدیل کرد. گفته شد که این تصحیح به علت خطای ترجمه انجام شده است، اما نتانیاهو صریحاً از واژه «جنگ» استفاده کرده بود. در ادامه این مطلب آمده است: اکنون فصل انتخابات در اسرئیل است و نتانیاهو باوجود نارضایتی فرماندهان و خاک سوره به می‌پردازد.نتانیاهو اغلب در برابر دوربین‌ها با احتیاط سخن می‌گوید. اظهار سخنان خصمانه علیه ایران به زبان عبری در داخل اسرائیل، بخشی از گفت‌و عادی حزب لیکود است؛ اما! تقاضای

از نشستن «ترامپ» برصندلی ریاست جمهوری آمریکا، این فرصت برای دیدار و نقاط دیگر جهان و بحث روی مهم‌ترین بحران‌های منطقه‌ای و بین‌المللی می‌تواند فضای منحصر به فردی برای تبادل نظر ایجاد کند. این مهم‌ترین موضوعاتی که در پی‌خلاف نشست ورشو که ۲۴ ساعت‌مانده به برگزاری آن، هنوز مشخص نبود کدام هیئت‌های نمایندگی از پایتخت‌های اتحادیه، گسترش گرایش ملی‌گرایانه در اروپایی در این نشست حضور خواهند یافت و «محمدجوادظریف» وزیر امور خارجه ایران، آن را سیرک شکست‌خورده توصیف کرده‌است، در این کنفرانس «انگلارمل کل» صدراعظم آلمان، روسای جمهور افغانستان، مصر، اوکراین و رواندا همچنین نخست‌وزیر بنگلادش و شیخ‌تمیم‌بن حمد آل ثانی امیر قطر، از جمله کسانی هستند که در کنفرانس مونیخ شرکت می‌کنند. از امریکاهم‌هیئت به ریاست «مایک‌پنس» معاون رئیس جمهوری و «ناسی‌پلوسی» در این کنفرانس حضور دارند. ظریف، برای شرکت در اجلاس مونیخ روز جمعه وارد آلمان شد، باید گفت کنفرانس امنیتی مونیخ، یکی از شاخص‌ترین نشست‌هایی است که از سال ۱۹۶۳ میلادی تاکنون هر ساله باهدف ایجاد اعتماد متقابل بین

پاکستان جلوی تروریست‌ها را بگیرد

سردار سر لشکر محمدعلی جعفری –فرمانده کل سپاه: از آنجا که دولت پاکستان از محل عناصر خطرناک برای اسلام آگاه است و باید نسبت به جنایاتی که انجام داده‌اند پاسخ‌گو باشد، انتظار است با جدیت به مسئولیت‌های خود در قبال تأمین امنیت مرزهای مشترک پرداخته و اجازه ندهند تروریست‌ها مناطق مرزی این کشور با ایران را، جولانگاه خود برای ارتکاب اقدامات ضدامنیتی علیه ملت ایران قرار دهند. در صورتی که پاکستان در این زمینه به مسئولیت‌های خود عمل نکند، جمهوری اسلامی ایران بر اساس قوانین و مقررات بین‌المللی حق مقابله با تهدیدهای پیرامونی در مرزهای کشور مجاور را برای خود محفوظ می‌داند و با اعمال اقدامات جبرانی، به مجازات تروریست‌های مزدور سازمان‌های جاسوسی کشورهای منطقه و فرمانطقه خواهد پرداخت.

«روحانی» وجود دارد؛ اما این بار اوضاع متفاوت شده است. کسی که پشت تلفن کاخ سفید نشست‌ه است «اوباما» نیست و حتی روحانی از لحاظ بسیاری زیر فشار است و نمی‌تواند به هر تلفنی پاسخ دهد. ترامپ است که از حضور ترامپ موضع ایران درباره گفت‌وگو با آمریکا یک جمله بوده‌است. ایران میز گفت‌وگو را ترک نکرده است که به آن برگردد؛ بلکه شد ولی ادبیات جدید پرتناقضی را درباره ایران انتخاب کرد. او ضمن اینکه بارها با مواضع شدید در خصوص ایران سخن می‌گفت و حتی سخن از فروپاشی ایران قبل از چهلمین سالگرد انقلاب آن به میان می‌گفت و حتی سخن از فروپاشی ایران گفت‌وگوهای پنهانی با آشکارا ایران و آمریکا به گوش می‌رسد. «ظریف» از ایران «هایک‌پنس» از امریکادر مونیخ حضور دارند و این بار نیز سخن از احتمال دیدار شکل گرفته است. دیدار دو مقام ایرانی و آمریکایی در دوره ترامپ بی‌سابقه نیست و پیش از خروج امریکازا برجام و در زمان برگزاری جلسات کمیسیون مشترک، در حاشیه نشست‌ها، فرصتی برای رایزنی میان‌گاندن هیئت‌های کشورهای عضو ۵+۱ یا یکدیگر یا با طرف ایرانی فراهم می‌تواند در برویکرد جدید تاثیرگذار باشد.

فضای مجازی

که با من هر چه کرد، آن «آشنا» کرد!

«محمدجواد ظریف» به‌تازگی گفته است: «افتخار می‌کنیم که به خاطر فلسطین تحت فشاریم.» این سخن هم از جمله سوزهای خبرساز شبکه‌های اجتماعی در روزهای اخیر بود. حتی فوتبالست‌ها و هنرمندان هم در واکنشی غیرمستولانه به این گفته دکتر ظریف واکنش نشان دادند. مثلاً «علی کریمی» از وزیر خارجه پرسید: «آقای دکترا کدام ما؟ «ما»ی ما یا «ها»ی شما؟»

«وریافغوری» بازیکن استقلال هم استوری گذاشت که: «آقای طریفا شما در رفاه کامل هستید و افتخار می‌کنید. اکثر مردم به خاطر مشکلات اقتصادی، تحت فشار هستند»

«رضاصری» حقوق‌دان بین‌الملل نیز در واکنش به موضع‌گیری فوتبالست‌ها در کانال تلگرام خود نوشت: شاید این دوستان متوجه نیستند که دولت عربستان سعودی و هف‌فکران آن، تخریب وجهه دکتر ظریف و اعتماددایی افکار عمومی از دستگاه دیپلماسی را در دستور کار خود قرار داده‌اند و این‌ها نیز با تکرار مواضع مغرضانه شبکه تلویزیونی «ایران اینترنشنال» و هم‌سویی ناخواسته با آن عملاً به «اتاق پژواک» کارگزاران جنگ روانی در داخل کشور تبدیل می‌شوند.

عکس روز

حرتک «ظریف» برای امتناع از دست‌دادن با یک خانم

رئیس سازمان امنیت استرالیا روز جمعه در حاشیه کنفرانس امنیتی «هونیخ» با وزیر امور خارجه کشورمان دیدار کرد.در ابتدای این دیدار، رئیس سازمان امنیت استرالیا، اعضای هیئت همراه خود را به‌دکتر «ظریف» معرفی کرده‌ولی یکی از خانم‌ها که از پروتکل‌های ملاقات با دیپلمات‌های ایرانی بی‌خبر بود، دست‌خود را به‌سوی وزیر خارجه کشورمان دراز کرد که ظریف نیز به‌سرعت هر دو دست خود را به‌نشانه احترام روی سینه گذاشته و با متانت به زبان انگلیسی، با وی احوال‌پرسی کرد.

خارج از گود سیاست

پاکستان طلبکار شد!

آوا صدر: سفیر «پاکستان» «بالاخره نسبت به حادثه تروریستی رخ داده در خاش برای نیروهای سپاه پاسداران کشورمان واکنش نشان داد؛ واکنشی که نشان می‌دهد گویا علاوه بر از دست دادن ۲۷ تن از نیروهای نظامی کشورمان، بدهکار دولت پاکستان هم شده‌ایم! خانم سفیر در مصاحبه‌ای اعلام کرد: «متوجه شدیم نیروهایی از ایران به پاکستان می‌آیند و واقع مرزهایاری ما هم‌نامن است و به جای متهم کردن یکدیگر بهتر

است مسئولیت‌مان را درست انجام دهیم!» البته که بهتر است دو کشور مسئولیت خود را در تأمین امنیت مرزها به نحو درست انجام دهند تا شاهد تکرار چندباره این حوادث تلخ نباشیم؛ اما آنچه می‌بینیم، هجوم گاه و بیگاه تروریست‌ها از داخل خاک پاکستان به مرزهای شرقی و خاک سیستان در کشورمان و ربودن یا به شهادت رساندن نیروهای هنگ مرزی و سربازان و مرزبانان کشورمان است که نشان داده‌است، دولت پاکستان توان برخورد با تروریست‌ها و تأمین امنیت مرزهای مشترک دو کشور را ندارد. توافق نامه‌ها و مذاکرات دو جانبه در این باره هم تاکنون نتیجه‌چندانی نداشته‌است.

حملات تروریستی و شهادت مرزبانان ایرانی در مرزهای جنوب شرقی، متأسفانه به حادثه‌ای بسیار تلخ اما عادی تبدیل شده‌است؛ و با نوسان‌های قابل ملاحظه‌هراز گاهی مداران این سرزمین را به‌سوگ فرزندان خود نشانده‌است. ایران و پاکستان دو کشور هم‌راه و همدل هستند که جناز اشتراک‌های زیاد فرهنگی و اعتقادی، حدود ۹۰۰ کیلومتر مرز مشترک دارند و دست تقدیر این دورا همسایه هم قرار داده‌است. در مساحتی مشخص از خاک بلوچستان دو کشور، ایران ۸۱ درصد شهرها را به خود اختصاص داده و پاکستان تنها ۱۹ درصد از شهرها را به خود اختصاص داده‌است. عدم وجود مرز آبی بین این دو کشور، باعث شده که مرزهای جنوب شرقی به‌ویژه در مناطقی مثل «میرجاوه» شاهد چنین حوادث گاه و بیگاهی باشند. بی‌توجهی‌های دولتم پاکستان هم رفت و آمد را برای تروریست‌ها، راحت و آسان کرده‌است. تروریست‌هایی با ملیت‌های مختلف که هروقت هوس کنند، به خاک سیستان حمله کرده و عملیات تروریستی و انتحاری انجام می‌دهند و به داخل پاکستان برمی‌گردند. بیابان‌های پاکستان محل و مامن این تروریست‌ها شده‌است. حالا اینکه در این بیابان‌ها چه می‌خورند و چگونه روزگار می‌گردانند، بماند امان‌نظامیان و حتی سازمان‌های اطلاعاتی پاکستان می‌توانند و «باید» به صورت دقیق منطقه بیابانی تفتان (که محل استقرار عمده تروریست‌هاست) را تفتیش کرده و تروریست‌هایی که در این بیابان‌ها برای خود پناهگاه امن ساخته‌اند را نابود کنند. کار سختی نیست، شاید بهتر است خانم سفیر به آن پاسخ‌دهد!